

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Miladou Mašinovou ve věci

žalobce: GRACE LMC, s.r.o., IČ 27382435, Jankovcova 43/35, 170 00 Praha 7,
zastoupení: JUDr. Jiří Gajdarusem, advokátem, Synkovská 1327/6, 160 00
Praha 6

proti
žalovanému: K. K., nar. xxx, xxx, zastoupená: JUDr. Michalem Lorencem, advokátem,
Žerotínova 1132/34, 130 00 Praha 3

o zaplacení dorovnání na protiplnění

t a k t o :

I. Žaloba na uložení povinnosti žalované zaplatit žalobci částku ve výši násobku rozdílu mezi soudem stanovenou a valnou hromadou společnosti ČSAD Slaný, a. s. určenou výší protiplnění a celkovým počtem akcií vlastněných žalobcem se zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na účet jejího právního zástupce na náhradu nákladů řízení částku 279 510 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu 6. 3. 2017 se žalobce po žalované jako hlavním akcionáři společnosti ČSAD Slaný, a. s., podle ust. § 375 zákona č. 90/2012, o obchodních korporacích domáhal zaplacení částky ve výši násobku rozdílu mezi soudem stanovenou a valnou hromadou společnosti ČSAD Slaný, a. s. určenou výší protiplnění a celkovým počtem akcií vlastněných žalobcem s tím, že žalobce byl minoritním akcionářem společnosti ČSAD Slaný, a. s., se sídlem Lacínova 1366 Slaný a ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře podle ust. § 385 odst. 1 ZOK byl vlastníkem celkem 1955 ks kmenových akcií o jmenovité hodnotě 500 Kč každá. Žalobce se tedy podle ust. § 390 odst. 1 ZOK domáhá jako vlastník účastnických cenných papírů po hlavním akcionáři práva na dorovnání, jelikož jím poskytnuté protiplnění není přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře. Žalobu podává včas v tříměsíční lhůtě ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle ust. § 384 ZOK v obchodním rejstříku, když tento zápis byl v obchodním věstníku zveřejněn podle § 776 ZOK dne 19. 1. 2017. Právo na dorovnání protiplnění uplatnil žalobce u hlavního akcionáře doporučeným dopisem ze dne 3. 2. 2017, který mu byl doručen 7. 2. 2017. Hlavní akcionář určil na valné hromadě konané dne 30. 11. 2016, která rozhodla o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře podle § 375 a násl. ZOK, hodnotu protiplnění vytěšňovaným akcionářům ve výši 102,66 Kč za jednu kmenovou akcií o jmenovité hodnotě 500 Kč, přičemž přiměřenost takto vysokého protiplnění byla ve smyslu ust. § 376 odst. 1 ZOK doložena znaleckým posudkem č. A 187/2016 z 12. 10. 2016 vypracovaného znaleckým ústavem Prague Accounting Services, s. r. o. (PAS). Protiplnění v takto stanovené výši pak žalovaná žalobci vyplatila, nicméně žalobce má za to, že protiplnění ve výši 102,66 Kč za jednu akcií o jmenovité hodnotě 500 Kč není přiměřené, a proto touto žalobou požaduje dorovnání protiplnění na jeho přiměřenou výši, když přitom má za to, že přiměřené protiplnění za jednu akcií by mělo činit 481 Kč. Následně v průběhu řízení uvedl, že se jedná pouze o představu žalobce o výši tohoto protiplnění vycházející z účetnictví žalobce, které by mělo věrně zobrazovat majetkovou situaci společnosti. Žalovanou částku záměrně nevyčísлил s odkazem na právní názor obsažený v usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo179/2017-17 z 27. 4. 2018, kde je obsažen právní názor, že žaloba je projednatelná, i pokud žalovaná částka není přesně vyčíslena. Domáhal se tedy zaplacení rozdílu mezi žalovanou poskytnutým protiplněním za jednu akcií o jmenovité hodnotě 500 Kč ve výši 102,66 Kč a částkou 481,- Kč za jednu akcií při celkovém počtu kusů akcií 1955. Znalecké posudky, z nichž vycházela žalovanou stanovená a následně vyplacená výše protiplnění, označil za nevěrohodné a neprůkazné, přestože byly opatřeny doložkou podle ust. § 127a OSŘ, a trval na tom, aby soud zadal vypracování dalšího znaleckého posudku za účelem stanovení výše přiměřeného protiplnění těchto akcií. Konkrétně namítal nesprávnost znaleckého posudku znalce PAS, na základě kterého byla stanovena výše vyplaceného protiplnění, spočívající v tom, že k ocenění nebyla použita metoda volných peněžních toků (DCF výnosová) a dále byla nesprávně aplikovaná metoda likvidační. Druhý znalecký posudek předkládaný žalovaným (znalce Pražská znalecká kancelář - PZK) označil za nesprávně zpracovaný. Že se jedná o fungující společnost, podle žalobce vyplývá z toho, že společnost ČSAD Slaný, a. s. je součástí koncernu ICOM Transport, proto je u společnosti ČSAD Slaný, a. s. účetně generována ztráta, přičemž ale její zisk je tvořen na společnosti ICOM Transport, tuto skutečnost žádný ze znalců předkládaných žalovaným nezohlednil, respektive znalec PAS metodu výnosovou nepoužil vůbec a znalec PZK ji použil, avšak při jejím použití nezohlednil uvedenou skutečnost. Až do konce řízení setrval na argumentaci, že soud by neměl vycházet ze žalovaným předložených znaleckých posudků, byť byly opatřeny doložkou podle § 127a OSŘ, a že by měl sám ustanovit znalce ke stanovení výše přiměřeného protiplnění za jednu akcií. Sám však v průběhu řízení v reakci na důkazy provedené znaleckými posudky předkládanými žalovaným předložil znalecký posudek

vypracovaný na jeho objednávku znalcem Bohemia Experts, s. r. o. (tzv. revizní znalecký posudek č. 1871/2022), který byl dodatečně také opatřen doložkou podle ust. § 127a OSŘ, a požadoval, aby soud vycházel jako ze správného z tohoto jím předkládaného znaleckého posudku.

2. Žalovaný k věci uvedl, že žaloba je nedůvodná, a navrhl její zamítnutí, jelikož protiplnění, které hlavní akcionář společnosti ČSAD Slaný, a. s. v souvislosti s přechodem akcií na hlavního akcionáře poskytl, bylo stanoveno na základě znaleckého posudku znaleckého ústavu PAS a bylo přiměřené hodnotě akcií. V tomto posudku znalecký ústav PAS dospěl k závěru, že výše přiměřeného protiplnění za jeden kus akcie emitované společností ČSAD Slaný, a. s. o jmenovité hodnotě 500,- Kč činí po zaokrouhlení částku 102,66 Kč. Tuto částku pak dne 30. 11. 2016 určila valná hromada společnosti ČSAD Slaný, a. s. jako přiměřené protiplnění náležející vytěsněným akcionářům za jednu akcii. Poukázal dále na to, že z žaloby není zřejmé, jakým způsobem žalobce dospěl k závěru, že výše přiměřeného plnění by měla činit minimálně 481,- Kč, když žalobce k tomuto tvrzení nenabízí žádné důkazy a kdy v průběhu celého řízení žalobce takto vyčíslenou výši protiplnění nijak nezduvodnil, potažmo neprokázal. Následně žalovaný nechal zpracovat další znalecký posudek znalcem PZK, který závěry původního znaleckého posudku PAS, na základě kterého žalovaný vyplatil vytěsněným akcionářům protiplnění, potvrdil. Tyto znalecké posudky označil za správně zpracované, kdy oba znalci shodně vysvětlili, proč v daném případě nelze použít účetní metodu (když částka 481,- Kč jako žalobcova představa o výši přiměřeného protiplnění za jednu akcii vycházela právě z této metody), když ta je podle shodného závěru obou znalců v daném případě nepoužitelná. Zdůraznil, že oba znalci přesvědčivě vysvětlili svůj shodný závěr, proč dále nebylo možno použít ani výnosovou metodu a proč byla správně použita jako hlavní metoda ocenění metoda likvidační (z důvodu dlouhodobě ztrátového hospodaření oceňované společnosti). Naopak, pokud by byla použita k ocenění metoda výnosová, výsledná hodnota protiplnění by byla nižší než hodnota stanovená metodou likvidační, dokonce by byla záporná. Tvrzení žalobce, že znalci neměli zohlednit skutečnost, že společnost ČSAD Slaný, a. s., je součástí koncernu ICOM Transport, označil žalovaný za zcela spekulativní a poukázal na to, že oba jím předkládané znalecké posudky byly zpracovány na základě auditovaného účetnictví, což je zcela správný a běžný postup. Pokud žalobce trval na požadavku, aby soud sám nechal zpracovat revizní znalecký posudek za účelem stanovení přiměřeného protiplnění s tím, že neuznával závěry znaleckých posudků předložených žalovaným, žalovaný k tomu uvedl, že takový postup je za dané situace, kdy jím předkládané znalecké posudky jsou opatřeny doložkou podle § 127a OSŘ, zcela nevhodný a zdůraznil, jakým způsobem má soud v takovém případě podle příslušných ustanovení o.s.ř. postupovat, tedy, že je při provádění dokazování takovým znaleckým posudkem třeba postupovat jako v případě znaleckého posudku soudem ustanoveným znalcem. Jelikož žalobce ani žádné konkrétní věcné výhrady k těmto znaleckým posudkům neuvedl a zároveň znalci svoje závěry při provedených výsledcích přesvědčivě obhájili, nejsou dány podmínky pro to, aby soud ustanovoval dalšího znalce za účelem zpracování revizního znaleckého posudku. V závěrečném návrhu shrnul, že žalobce nijak věrohodně neprokázal, že by žalovanou vyplacené protiplnění na jednu akcii bylo co do výše nepřiměřené, a naopak žalovaný prokázal jím předloženými důkazy (dvěma znaleckými posudky), že ve skutečnosti, pokud akcionářům žalovaná vyplatila protiplnění ve výši 102,66 Kč za jednu akcii o jmenovité hodnotě 500,- Kč, pak jim vyplatila ve skutečnosti více, než byla povinna, jelikož podle těchto znaleckých posudků činila přiměřená výše 92,- Kč na jednu akcii. Zdůraznil znovu, že oba tyto posudky byly opatřeny doložkou podle ust. § 127a OSŘ, takže na ně je nutno pohlížet a přikládat jim stejný význam jako znaleckému posudku zpracovanému znalcem soudem ustanoveným, pokud závěry těchto posudků nejsou věrohodným způsobem zpochybněny, a to v daném případě jednoznačně nebyly. Navíc žalobce svoje tvrzení, že by hodnota přiměřeného protiplnění

měla činit minimálně 481,- Kč, nikterak konkrétně nezdůvodnil, potažmo nedoložil, přičemž podle zpracovaných znaleckých posudků činila částka přiměřeného protiplnění částku řádově nižší, přibližně ve výši 1/5. Žalobce tedy neprokázal, že by žalovanou vyplacené protiplnění bylo nepřiměřené, a naopak žalovaný prokázal, že vytěsněným akcionářům vyplatil protiplnění vyšší, než je výše přiměřená.

3. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaná zaplatila žalobci formou připsání na jeho bankovní účet u FIO banky protiplnění za 1955 ks akcií ČSAD Slaný, a. s. o jmenovité hodnotě 500 Kč ve výši celkem 200 700,30 Kč, tedy ve výši 102,66 Kč za jednu akcii. Dále bylo nesporné, že o vytěsnění rozhodla valná hromada společnosti ČSAD Slaný, a. s. dne 30. 11. 2016, kdy rozhodla o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře (žalovanou) ve smyslu ust. § 375 a násl. ZOK, dále bylo nesporné, že protiplnění bylo určeno hlavním akcionářem ve výši 102,66 Kč za jednu akcii na základě znaleckého posudku č. A 187/2016 z 12. 10. 2016 vypracovaného znaleckým ústavem PAS.
4. Soud provedl důkaz jednak tímto znaleckým posudkem č. A 187/2016 vypracovaným shora uvedeným znalcem Prague Accounting Services s.r.o. (PAS), kdy tento znalecký posudek je opatřen doložkou podle § 127a OSŘ. Zjistil, že podle tohoto znaleckého posudku činí výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii společnosti ČSAD Slaný, a. s. o jmenovité hodnotě 500 Kč částku 102,66 Kč. Soud tohoto znalce vzhledem k tomu, že žalobce tyto závěry zpochybňoval, vyslechl (jednatele M. V.), přičemž znalec vysvětlil, že k ocenění byla použita kombinace substanční metody s odhadem nákladů dobrovolné likvidace, přičemž tento způsob ocenění byl použit z důvodu, že společnost byla dlouhodobě ztrátová, když v průběhu posledních 10 let před datem ocenění dosáhla kumulované ztráty kolem 27 mil. Kč. Nebylo tedy možno zpracovat finanční plán, který by reflektoval zhodnocení vlastního kapitálu v následujících letech (nebyl reálný předpoklad takového zhodnocení). Zároveň byla společnost významně zadlužená. Tato zjištění vyplynula z detailní finanční analýzy hospodaření společnosti a analýzy předmětného odvětví, v němž podnikala, kterou znalec provedl před zpracováním znaleckého posudku. Uvedl výslovně, že metoda výnosová (volných peněžních toků) nebyla použita vzhledem ke ztrátovému hospodaření (jak shora uvedeno), když tedy nebylo možno reálně předpokládat její celkově kladné hospodaření. Z toho důvodu nebylo možné, ale ani vhodné použít výnosovou metodu. Dále uvedl, že nezjistil žádné ekonomické důsledky případného propojení společnosti ČSAD Slaný, a. s. s koncernem ICOM Transport, žádné informace o jakýchkoli ekonomických důsledcích takového propojení nebyly zjištěny. Pokud by nějaké ekonomické důsledky propojení ČSAD Slaný, a. s. v rámci koncernu ICOM Transport existovaly, projevíly by se v účetních dokladech, které znalec zkoumal, což se nestalo.
5. Dále soud provedl důkaz dalším znaleckým posudkem, který předložil žalovaný, a to znaleckým posudkem č. 734-16/2019 zpracovaného znalcem Pražská znalecká kancelář s.r.o. (PZK), který stanoví výši přiměřeného protiplnění za jeden kus kmenové akcie ČSAD Slaný, a. s. o jmenovité hodnotě 500,- Kč částkou 92,- Kč. Rovněž tak tento znalecký posudek je opatřen doložkou podle ust. § 127a OSŘ. Soud vzhledem k okolnostem (postoj žalobce k těmto znaleckým posudkům) vyslechl i tohoto znalce. Znalec vysvětlil, že ocenění bylo provedeno dvěma základními metodami – likvidační a výnosovou, přičemž ovšem vzhledem ke stavu fungování společnosti byla relevantní metoda likvidační, jelikož pro použití metody výnosové, respektive principu výnosového oceňování fungování společnosti nesplňovalo základní metodické předpoklady. Bylo tedy zcela správné použít k ocenění metodu likvidační. Z analytických důvodů přesto provedl ocenění výnosovou metodou, aby bylo zřejmé, jak by muselo vypadat hospodaření společnosti, aby touto metodou stanovený výsledek mohl dosáhnout alespoň výsledku zjištěného metodou likvidační. Uvedl ke vztahu s dopravní společností ICOM, že vliv této skutečnosti (že

ČSAD Slaný, a. s. je začleněno ve struktuře této silné společnosti) se sice promítá do fungování společnosti ČSAD Slaný, a. s., avšak z hlediska oceňování pro daný účel, tedy pro stanovení přiměřenosti výše protiplnění, je správné tento vliv nezohledňovat. Znalec byl vyslechnut konkrétně i k závěrům znaleckého posudku předloženému v průběhu řízení žalobcem (zpracovaného znaleckým ústavem Bohemia Expert, s. r. o.), přičemž k němu uvedl, že s názorem prezentovaným v tomto znaleckém posudku nesouhlasí, označil jej za neprofesionálně zpracovaný, když poukázal na jeho četné vnitřní rozpory. Výtky uvedené v tomto znaleckém posudku vztahující se k údajné netransparentnosti postupu znalců PAS a PZK označil za nesprávné a zcela irrelevantní, pramenící z neznalosti. Zdůraznil, že ocenění výnosovou metodou bylo zpracováno pouze pro úplnost, aby bylo zřejmé, jakých parametrů by musela společnost dosáhnout, aby byly naplněny předpoklady pro použití metody výnosové, tedy, že tržby společnosti by se musely zvýšit minimálně o 25 %. Některé závěry obsažené ve znaleckém posudku předkládaném žalobcem označil znalec PZK za zcela spekulativní, další za naprosto nesprávné vzhledem k neodbornému postupu. Závěrem označil tento posudek za velmi nekorektní a povrchně zpracovaný, zdůraznil, že korektně zpracovaný posudek obsahuje názor na výsledek, což zde chybí.

6. Byť žalobce provedení důkazu znaleckým posudkem znalce Bohemia Experts, s. r. o. navrhl až po nastalé koncentraci řízení, vzhledem k tomu, že dle žalobce měl sloužit ke zpochybnění důkazů provedených znaleckými posudky předkládanými žalovaným, soud tento důkaz provedl jako přípustný ve smyslu ust. § 118 odst. 1 o.s.ř., a to včetně výsledku znalce. Důkaz znaleckým posudkem byl proveden při ústním jednání dne 17. 10. 2002, přičemž bylo zjištěno, že není opatřen doložkou podle ust. § 127a) o.s.ř.. Žalobce to vysvětloval nedopatřením a následně předložil dodatek k tomuto posudku (č. 1878/2022), v němž je doložka doplněna. Soud provedl důkaz tímto dodatkem při ústním jednání 9. 2. 2023, při němž zároveň vyslechl zpracovatele tohoto posudku Ing. Jiřího Oukrobce. Ten skutečnost, že v jeho znaleckém posudku původně chyběla tato znalecká doložka, vysvětloval tím, že doložku podle § 127a) OSŘ připojují na přání klienta a že ten tento požadavek původně neuvedl. Rozpory v označení revidovaných znaleckých posudků vysvětloval písarskou chybou vyplývající z použití standardizovaných vzorů. Dále skutečnost, že v jeho znaleckém posudku není uvedena přiměřená výše protiplnění, vysvětlil tak, že stanovení výše protiplnění nebylo součástí zadání, jelikož úkolem znalce dle zadání bylo v tomto případě provést revizi znaleckého posudku zpracovaného Pražskou znaleckou kancelář, s. r. o. a jelikož ten byl netransparentní, nemohl znalec Bohemia Experts, s. r. o. výši přiměřeného protiplnění stanovit. Dále uvedl, že souhlasí s použitím zvolených oceňovacích metod a jejich výběrem v revidovaném posudku. Další vnitřní rozpory v posudku vysvětlil opět vzniklým nedopatřením s tím, že je v něm nepřesně uvedeno, ze kterého znaleckého posudku žalovaného vycházela vyplacená výše protiplnění, když mělo být správně uvedeno, že částku přiměřeného protiplnění stanovil znalecký posudek PAS a že znalecký posudek PZK tuto částku potvrdil.
7. Soud dále provedl další důkazy navržené žalovaným, přičemž skutečnosti jím prokazované byly zároveň mezi účastníky nesporné, jak shora uvedeno.
8. Podle ust. § 375 zákona č. 90/2012 Sb. (ZOK) je akcionář oprávněn požadovat, aby představenstvo nebo správní rada svolaly valnou hromadu a předložily jí k rozhodnutí návrh na přechod všech ostatních účastnických cenných papírů na tohoto akcionáře, jestliže vlastní ve společnosti akcie, a) jejich souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, na něž byly vydány akcie s hlasovacími právy, a b) s nimiž je spojen alespoň 90% podíl na hlasovacích podíl na společnosti (hlavní akcionář).
9. Podle ust. § 376 odst. 1 ZOK vlastníci účastnických cenných papírů mají právo na přiměřené protiplnění v penězích, jehož výši určí valná hromada. Hlavní akcionář doloží

přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem nebo jej odůvodní podle ust. § 391 odst. 1. Posudek nesmí být ke dni doručení žádosti podle § 375 starší než tři měsíce. Podle odst. 2 společně se žádostí podle § 375 doručí hlavní akcionář společnosti zdůvodnění výše protiplnění nebo znalecký posudek a rozhodnutí České národní banky podle § 391, vyžaduje-li se.

10. Podle ust. § 390 odst. 1 ZOK vlastníci účastnických cenných papírů se mohou domáhat po hlavním akcionáři práva na dorovnání, není-li protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře; toto právo zaniká, není-li žádným vlastníkem účastnických cenných papírů uplatněno u hlavního akcionáře do tří měsíců ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 384 v obchodním rejstříku.
11. Podle ust. § 390 odst. 2 ZOK hlavní akcionář oznámí bez zbytečného odkladu uplatnění práva podle odst. 1 způsobem stanoveným pro svolání valné hromady. Promlčecí lhůta běží ode dne, kdy hlavní akcionář splní oznamovací povinnost.
12. Podle ust. § 390 odst. 3 ZOK soudním rozhodnutím, kterým bylo přiznáno právo na dorovnání, soud určí výši dorovnání ve vztahu ke každému druhu akcie a jinému účastnickému cennému papíru a rovněž celkovou výši dorovnání zvýšenou o částku úroků podle § 388 ode dne přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům o částku úroků z prodlení a o částku předpokládaných účelně vynaložených nákladů spojených s plněním do soudní úschovy. Vlastníci účastnických cenných papírů, kteří se dovolali práva na dorovnání, mají právo na náhradu v řízení účelně vynaložených nákladů.
13. Podle ust. § 127a OSŘ, jestliže znalecký posudek předložený účastníkem, má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem.
14. Podle ust. § 127 odst. 2 o.s.ř., je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, soud nechá znalecký posudek přezkoumat jiným znalcem.
15. Na základě mezi účastníky nesporných skutečností a provedeního dokazování soud zjistil, že valná hromada společnosti ČSAD Slaný, a. s. rozhodla dne 30. 11. 2016 o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře (žalovanou) ve smyslu ust. § 377 a 382 ZOK, přičemž žalobce byl akcionářem cílové společnosti ČSAD Slaný, a. s. jako vlastník 1955 ks akcií o jmenovité hodnotě 500,- Kč (tuto skutečnost soud považuje za prokázanou tím, že žalovaný, byť uvedl, že žalobci toto protiplnění vyplatil z opatrnosti, tím, že žalobci protiplnění vyplatil, uznal, že se jedná o akcionáře z cílové společnosti). Protiplnění bylo vyplaceno ve výši 102,66 Kč za jednu akci, tedy v celkové výši byla na protiplnění žalobci zaplacená částka 200 700,30 Kč. Dále bylo nesporné, že hodnota protiplnění byla určena hlavním akcionářem ve výši 102,66 Kč za jednu akci cílové společnosti o jmenovité hodnotě na základě znaleckého posudku č. A 187/2016 z 12. 10. 2016 zpracovaného znaleckým ústavem PAS.
16. Žaloba došla soudu 6. 3. 2017 a mezi účastníky bylo nesporné a zároveň bylo prokázáno provedeným dokazováním, že zápis z usnesení předmětné valné hromady byl zveřejněn v Obchodním věstníku dne 19. 1. 2017 ve smyslu ust. § 184 ZOK a že žalobce uplatnil u hlavního akcionáře právo na dorovnání protiplnění ve smyslu ust. § 390 odst. 1 ZOK doporučeným dopisem, který byl hlavnímu akcionáři doručen 7. 2. 2017. Právo na dorovnání tedy uplatnil žalobce včas ve smyslu ust. § 391 odst. 1 ZOK.
17. Ze znaleckého posudku zpracovaného znalcem PAS, ze kterého vycházela vyplacená výše protiplnění, soud zjistil, že podle tohoto znaleckého posudku činila výše protiplnění za

jednu akcii společnosti ČSAD Slaný, a. s., o jmenovité hodnotě 500 Kč částku 102, 66 Kč. Jednalo se o znalecký posudek opatřený doložkou podle § 127a OSŘ, který se tedy provádí (a má tedy stejnou hodnotu jako znalecký posudek soudem stanoveného znalce), pokud jeho závěry nejsou věrohodným způsobem vyvráceny. Žalovaný v průběhu řízení předložil další znalecký posudek, rovněž tak opatřený doložkou podle ust. § 127a o.s.ř., vypracovaný znalcem PZK č. 734-16/2019, který stanovil výši přiměřeného protiplnění částkou za jednu tuto akcii 92,- Kč. Dále byl proveden důkaz tzv. revizním znaleckým posudkem, který soudu předložil žalobce, který nestanovil částku přiměřeného protiplnění za jednu akcii ČSAD Slaný, a. s. o jmenovité hodnotě 500 Kč. Jak shora popsáno, tento znalecký posudek byl původně soudu předložen ve verzi bez doložky podle ust. § 127a o.s.ř., ta byla následně dodatkem ke znaleckému posudku doplněna.

18. Názor žalobce, kdy, byť sám v průběhu rovněž předložil znalecký posudek (následně) opatřený doložkou podle § 127a o.s.ř., setrval na názoru, že soud musí sám jmenovat znalce za účelem stanovení výše přiměřeného protiplnění, soud nesdílí. Jak je shora uvedeno, znalecký posudek předložený některým z účastníků v rámci soudního řízení, pokud je opatřen doložkou podle ust. § 127a) o.s.ř., že znalec si je vědom následků nepravdivě zpracovaného znaleckého posudku, v takovém případě se na tento znalecký posudek hledí a provádí se jím důkaz stejně jako kdyby se jednalo o znalecký posudek zpracovaný znalcem soudem ustanoveným. Z tohoto důvodu, pokud soud zhodnotí účastníky předložené znalecké posudky opatřené touto doložkou jako věrohodné, prosté veškerých pochybností, pak takovéto znalecké posudky postačují k soudnímu rozhodnutí a není nutno stanovovat dalšího znalce soudním rozhodnutím. Soud má za to, že oba znalecké posudky předložené žalovaným za účelem stanovení výše přiměřeného protiplnění, tedy znalecký posudek č. A 187/2016 ze dne 12. 10. 2016 zpracovaný znalcem PAS i znalecký posudek č. 734-16/2019 zpracovaný znalcem PZK jsou jasné a věrohodné. Znalec PZK potvrdil postup a použité metody znalce PAS (na jehož základě byla stanovena výše protiplnění) a dospěl ke shodným závěrům ohledně použití likvidační metody. Provedené výsledky obou znalců soud hodnotí jako dostatečně odborné, kvalifikované a věrohodné, kdy tito znalci dle názoru soudu zcela přesvědčivě obhájili závěry uvedené v jimi zpracovaných znaleckých posudcích. Z tohoto důvodu soud mohl při stanovení výše přiměřeného protiplnění vycházet ze znaleckého posudku zpracovaného znalcem PAS (potvrzeného znalcem PZK). Naproti tomu posudek předložený žalobcem hodnotí soud jako nevěrohodný a neprofesionální a výslech tohoto znalce tento dojem ještě posílil. V tomto znaleckém posudku se vyskytuje několik vnitřních rozporů a nesrovnalostí, zejména také v označení znaleckého posudku, zadání i ohledně dalších aspektů, které tento znalec nijak přesvědčivě nevysvětlil, když odkazoval na písařské chyby a nedostatek zadání ze strany objednatele. I při výslechu znalec působil značně nepřesvědčivě. Navíc tento znalecký posudek neobsahuje stanovení částky přiměřeného protiplnění, takže z tohoto pohledu je ve vztahu k žalobcovu tvrzení o výši přiměřeného protiplnění zcela neprůkazný. Soud tedy tento znalecký posudek vyhodnotil jako nepřesvědčivý, jehož závěry se nijak nedotkly přesvědčivých závěrů znaleckých posudků předložených žalovaným. Navíc se argumentace žalobce v tomto směru jeví jako účelová, když na jednu stranu trval na tom, že soud má sám ustanovit znalce ke stanovení výše protiplnění, a přitom následně předložil znalecký posudek zpracovaný na jeho objednávku. Stejně tak nevěrohodně až účelově působila argumentace žalobce ohledně jeho, jak posléze uvedl, „představy“ o výši přiměřeného protiplnění ve výši 481,- Kč za jednu akcii, kdy ani netvrdil, na základě jaké úvahy k takové částce dospěl, když jím předložený znalecký posudek žádnou částku přiměřeného protiplnění nestanovil a jeho „představa“ o přiměřeném protiplnění byla přibližně pětikrát vyšší než částka vycházející z přesvědčivých posudků předložených žalovaným.

19. Z uvedených důvodů soud jednoznačně dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že by částka poskytnutého protiplnění ve výši 102,66 Kč na jednu akcii ČSAD Slaný, a. s. o jmenovité hodnotě 500,- Kč byla jakkoli nepřiměřená. Jak již shora popsáno, soud mohl vycházet ze závěrů znaleckých posudků předložených žalovanou, ustanovovat dalšího znalce soudem, jak požadoval žalobce, by bylo v rozporu se zásadou rychlosti řízení a jeho hospodárnosti, vzhledem k tomu, že oba tyto posudky byly opatřeny doložkou podle ust. § 127a) o.s.ř., byly přesvědčivé a jejich závěry nebyly věrohodně zpochybněny, soud na tyto posudky pohlížel jako na znalecké posudky vyžádané soudem (rozsudek NS ČR 32 Cdo 3197/2016), kdy zároveň u takového znaleckého posudku se presumuje jeho správnost. Pokud žalobce argumentoval tím, že ve verzi znaleckého posudku PAS založené ve Sbírce listin rejstříkového soudu jsou začerněny některé pasáže, od čehož odvozoval údajnou nevěrohodnost tohoto znaleckého posudku, pak soud konstatuje, že jednak znalci PAS i PZK při svých výsledcích věrohodně obhájili svoje závěry jakožto zpracované na základě dostatečných podkladů, jednak žalovaný věrohodně vysvětlil, z jakého důvodu byly tyto pasáže začerněny, když se jednalo o začernění údajů pouze ve verzi, která byla zveřejněna ve Sbírce listin rejstříkového soudu, jelikož tento znalecký posudek byl součástí notářského zápisu zakládajícího do Sbírky listin. Při zpracovávání znaleckého posudku měl znalec PAS k dispozici veškeré potřebné podklady k řádnému provedení ocenění.
20. Vzhledem ke shora uvedenému soud dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby, a proto ji zamítl.
21. Pokud pak jde o požadavek na náhradu nákladů řízení, který žalobce vznesl s odkazem na ust. § 380 ZOK s tím, že žalobce bez ohledu na úspěch ve věci by má podle ust. § 390 odst. 3 ZOK poslední věta právo na náhradu nákladů v řízení účelně vynaložených, pak soud má za to, že podmínky tohoto ustanovení nejsou v tomto případě dány. Jednak podle názoru soudu ust. § 390 odst. 3 ZOK hovoří o vyhovujícím soudním rozhodnutí, neboli o rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na dorovnání, což není daný případ, jelikož žaloba je v tomto případě zamítána. Za další, může jít pouze o účelně vynaložené náklady v tomto řízení. K tomu soud konstatuje, že vzhledem k tomu, že žalobce od počátku v průběhu celého řízení netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že přiměřená výše protiplnění by měla činit částku uvedenou žalobcem (481,- Kč), když dokonce nakonec uvedl, že se jedná z jeho strany o pouhou jeho představu o takové výši. Jím posléze předložený znalecký posudek, jak shora popsáno, byl zpracován neodborně a neobsahoval žádnou částku protiplnění. Náklady vynaložené žalobcem v rámci tohoto řízení tedy nelze označit za účelně vynaložené.
22. Soud proto při rozhodování o náhradě nákladů řízení vycházel z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a podle úspěchu ve věci přiznal náhradu nákladů žalovanému, a to jednak v rozsahu nákladů právního zastoupení podle § 7 a 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) z tarifní hodnoty 50 000 Kč, když sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby tak činí 3100 Kč, za 15 úkonů právní služby, dále v rozsahu náhrady hotových výdajů advokáta za 15 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, dále ve výši 21 % DPH z částky 51 000 Kč ve výši 10 710 Kč a dále v rozsahu nákladů vynaložených na znalecký posudek č. 734-16/2019 zpracovaný znaleckým ústavem PZK ve výši, kterou žalobce tomuto znaleckému ústavu uhradil (217 800,- Kč), tedy celkem ve výši 279 510 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Pokud by nebylo splněno dobrovolně, co ukládá tohoto rozhodnutí, až bude vykonatelné, je možno podat návrh na výkon rozhodnutí soudem.

Praha 4. května 2023

JUDr. Milada Mašínová
samosoudkyně